

A Magyar Népköztársaság Legfelsőbb Bíróságának Népbírószági  
Tanácsa

T.Nbf.I.39/1959/14 szám.

A NÉPKÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Népköztársaság Legfelsőbb Bíróságának népbírószági tanácsa Budapesten, az 1959. évi július hó 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21., és 23. napján tartott nem nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta és július hó 28 napján nem nyilvánosan kihirdette a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés kezdeményezésével elkövetett bűntett és egyéb bűncselekmények miatt Kósa Pál és társai ellen indult bűnügyben a budapesti fővárosi bíróság népbírószági tanácsának NB.TÜK.II.8017/1958/101 számú ítéletét részben és pedig a következőképen változtatja meg:

dr. Rajki Márton XXVIII. r. vádlottnál felbujtói minőségben elkövetett gyilkosság bűntetteként értékelt cselekményei közül az egyik fegyveres nemzetőrnek harcolásra felhívásából álló tevékenységét kihagyja, ezt a cselekményét a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló bűntett keretén belül, mint annak részcselekményét veszi figyelembe, - a fennmaradó, a felfegyverzett polgárőrséget riadóztató és a rendőrök megtámadására uszító tevékenységét pedig felbujtói minőségben elkövetett, többrendbeli, pontosan meg nem határozható számú gyilkosság bűntette kísérletének minősíti, - az eddig megjelölt bűntettek miatt az elsőfokú bíróság által meghatározott fő- és mellékbűntetést tekinti kiszabottnak.

I n d o k o l á s :

A bűntetékiszabás vonatkozásában:

A Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa szükségesnek tartja jelen ítéletében rámutatni a következő szempontokra:

Az ebben az ügyben szereplő vádlottak valamennyien - főcselekményükben - az állam belső biztonsága elleni bűncselekmények legsúlyosabbikát követték el. Főbűncselekményük jogi tárgya: a Magyar Népköztársaság Alkotmányában meghatározott népi demokratikus államrend.

Főbűncselekményük jogi tárgya tehát: p o l i t i k a i tárgy.

Valamennyi vádlott szándékát p o l i t i k a i célzat festette alá, mert arra törekedtek, hogy a fennálló népi demokratikus államrendet megdöntsék.

A legnagyobb fokú társadalomveszélyességű e cselekményük mellett a személyükben rejlő, különösen kiemelkedő társadalomra veszélyességet tükrözi az a tény, hogy az említett főbűncselekményükkel ö s s z e f ü g g ő e n és annak c é l j á r a - kevés kivétellel - olyan közönséges bűntetteket is elkövettek, melyeket a törvény - egymagukban is - hosszútartamú szabadságvesztés büntetéssel, sőt több esetben a legsúlyosabb büntetéssel fenyeget.

Meghatározó nézőpontot ad a vádlottak cselekményeinek elbírálásánál a főbűncselekményük, mert ezen keresztül mérhető különös veszélyességük a proletárdiktatúrára.

Főbűncselekményük a BHÖ.1. pontjába foglalt törvényi tényállásba torkollik. E bűntettet az követi el, aki a Magyar Népköztársaság Alkotmányában meghatározott népi demokratikus államrend megdöntésére irányulóan az említett törvényhelyen írt elkövetési cselekvési formák közül legalább egyet megvalósít.

Hogy m i l y e n államrend megdöntésére irányuló valamelyik elkövetési cselekvési forma megvalósítóját bünteti a törvény, erre a kérdésre adandó feleletnél a Magyar Népköztársaság Alkotmányában meghatározott államrendre utal.

Ezt az államrendet törvényi megfogalmazásban Legfőbb Törvényünk, a Magyar Népköztársaság Alkotmányáról szóló 1949: XX.törvény 3.§-ának utolsó mondata a következőképpen szövegezi meg:

„A Magyar Népköztársaságban megvalósul a munkásság és a dolgozó parasztság szoros szövetsége a m u n k á s o s z t á l y vezetésével.”

A proletárdiktatúra tehát mint új típusú állam: a munkás-paraszt szövetség a munkásosztály vezetésével.

A munkásosztály vezető szerepét Alkotmányunk 56. §-ának /2/ bekezdése utolsó mondatában is kifejezésre juttatja, de ehelyütt utal arra is, hogy a munkásosztály vezető szerepe csak akkor biztosított, ha é l c s a p a t a irányítja.

Ez az élcsapat: forradalmi, marxista-leninista párt. Irányító szerepére hivatottá teszi az a tény, hogy a munkásosztálynak a társadalmi fejlődésben betöltött szerepét és a mi országunkban is elfoglalt helyét ez a forradalmi, marxista-leninista párt kovácsolta ki és ez ad mindenkor tudatos irányt harcának.

Nincs proletárdiktatúra, ha a vezető erő nem a munkásosztály és nem tudja a munkásosztály vezető szerepét betölteni, ha nincs a társadalmi fejlődés tudományával felvértezett forradalmi munkáspártja.

Aki tehát a munkásosztály vezető szerepére akar országunkban csapást mérni, aki élcsapatát támadja, az ellensége a proletárhatalomnak, elárulója a dolgozók ügyének, elárulója a hazának.

Nem veszélytelen a hazának és a dolgozók ügyének elárulása. Alkotmányunk 61.§-ának /2/ bekezdése ugyanis előírja, hogy az ilyen cselekményt a leghigorúbban kell büntetni.

A jelen bűnügy bizonyított tényállása nem hagy kétséget aziránt, hogy a vádlottak a munkásosztály hatalma, élcsapata ellen, lényegében a proletárdiktatúra ellen támadtak cselekményeikkel és így a dolgozók ügyének árulóivá válnak.

Az ilyen elkövető személyek megjavításának és nevelésének, valamint az egyébként általában enyhítő irányban figyelembejöheto körülményeknek viszonylag kisebb jelentőségük van. ...

Budapest, 1959. évi július hó 28. napján

Dr. Borbély János s.k.tanácsvezető, Fehér Kálmán s.k., Sulyán György s.k., Szabó Sándor s.k. népbírák és az aláírásban - az írásbafoglalás idején távolléte okából akadályozott Maróti Károly népbíró helyett - dr.Borbély János s.k. tanácsvezető